

(เอกสารการแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ข้อบังคับการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก
(แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี ๒๕๖๔ ในการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ ๒๙
ณ สาธารณรัฐเกาหลี)

ระเบียบวิธีการประชุมของการประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกได้เริ่มกำหนดไว้ในการประชุมประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ณ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และได้รับการปรับปรุงมาโดยตลอด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โครงสร้างและบทบาท

๑. การประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกจะเป็นการประชุมของรัฐสภาแห่งชาติของรัฐอธิปไตยในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่มีโครงสร้างแบบหลวม และไม่เป็นการเฉพาะ ซึ่งสมาชิกรัฐสภาจะเข้าร่วมได้ทั้งในฐานะตัวแทนรัฐสภาหรือในนามส่วนตัว

๒. การประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกเป็นเวทีที่มอบโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติของรัฐอธิปไตยในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ในอันที่จะ

(ก) กำหนดและหารือในประเด็นที่มีความกังวลและสนใจร่วมกันและให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในบริบทโลก

(ข) ทำความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับข้อกังวลด้านนโยบาย ความสนใจ และประสบการณ์ของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค

(ค) ตรวจสอบการพัฒนาทางการเมือง สังคม และวัฒนธรรมที่สำคัญ ซึ่งเป็นผลมาจากการเติบโตและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

(ง) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคในทุกระดับ ในประเด็นที่เป็นความกังวลร่วมกันของภูมิภาค และ

(จ) แสดงบทบาทของสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติในการส่งเสริมประเทศของตน ถึงความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน ความเข้าใจกัน และความร่วมมือในระดับภูมิภาค

๓. การประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกจะดำเนินการบนพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

(ก) ความมุ่งมั่นในการหารืออย่างตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์

(ข) การเคารพความเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดอย่างเท่าเทียมกัน และ

(ค) การรับรู้อย่างเต็มที่ถึงบทบาทที่ดำเนินการโดยรัฐบาล ประชาคมภาคธุรกิจ องค์กรแรงงาน สถาบันวิจัย และอื่น ๆ

๔. การประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกจะทำหน้าที่ส่งเสริมเอกลักษณ์และความร่วมมือของภูมิภาคโดยเฉพาะการมุ่งเน้นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(ก) ความร่วมมือเพื่อความก้าวหน้าด้านสันติภาพ เสรีภาพ ประชาธิปไตยและความเจริญรุ่งเรือง

(ข) ความร่วมมือที่เปิดกว้างและไม่ผูกขาดต่อการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนแบบเสรี การพัฒนาอย่างยั่งยืน และแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(ค) ความร่วมมือที่ไม่ใช่ทางทหารในการพิจารณาถึงปัญหาที่เกี่ยวกับสันติภาพและความมั่นคง ในภูมิภาคอย่างเหมาะสม และ

(ง) การสงวนรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาชนในภูมิภาค

๕. การประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกจะรักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับสถาบันระดับภูมิภาคทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) สมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) องค์กรการประชุมหมู่เกาะแปซิฟิก (PIF) สภาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของภาคพื้นแปซิฟิก (PECC) และสภาเศรษฐกิจกลุ่มมหาสมุทรแปซิฟิก (PBEC) เพื่อสร้างความมั่นใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยเสรีระหว่างรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกกับสถาบันระดับภูมิภาคดังกล่าว ข้างต้น ทั้งนี้ รัฐสภาสมาชิกของรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกจะพยายามถ่ายทอดทัศนะขององค์กรให้ปรากฏอยู่ในสถาบันเหล่านี้

การเป็นสมาชิกและผู้สังเกตการณ์

๖. โดยหลักการแล้วการเป็นสมาชิกของการประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก จะเปิดโอกาสให้แก่รัฐสภาแห่งชาติของรัฐอธิปไตยในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และ องค์กรการประชุมหมู่เกาะแปซิฟิก (PIF)) โดยที่

(ก) มีความสนใจอย่างแข็งขันในการส่งเสริมการเจรจาระหว่างสมาชิกรัฐสภาในภูมิภาค และ

(ข) ยอมรับวัตถุประสงค์และหลักการของรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ตามที่ปรากฏในปฏิญญาโตเกียวฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๖ และแถลงการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อบังคับการประชุม

๗. มีการทบทวนสมาชิกภาพของรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกเป็นระยะ

๘. สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติของรัฐอธิปไตยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกและประเทศอื่น ๆ ที่ได้รับเชิญ ในฐานะผู้สังเกตการณ์หรือในสถานะอื่นที่เหมาะสม จะมีสิทธิเข้าร่วมการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก

๙. สมาชิกรัฐสภาจากคณะผู้แทนรัฐสภาสมาชิก (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้แทนที่เข้าร่วม”) จะเข้าร่วมการประชุมประจำปี แต่ในกรณีที่รัฐสภาแห่งชาติมีการแต่งตั้งคณะผู้แทนอย่างเป็นทางการเพื่อเข้าร่วมการประชุมแล้ว การเข้าร่วมการประชุมของสมาชิกรัฐสภาคนอื่นในนามส่วนตัวจากรัฐสภาแห่งนั้นจะได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการประชุมได้ต่อเมื่อมีการแนะนำและการยินยอมของรัฐสภาแห่งนั้นเท่านั้น

ประธานการประชุมประจำปี

๑๐. ยกเลิก

๑๑. ประเทศเจ้าภาพจะแต่งตั้งประธานการประชุมหนึ่งคนจากรัฐสภาเจ้าภาพเพื่อดำรงตำแหน่งประธานของการประชุม มีวาระนับตั้งแต่สิ้นสุดการประชุมครั้งที่ผ่านมาจนถึงสิ้นสุดการประชุมของรัฐสภาเจ้าภาพ

๑๒. ประธานการประชุมจะทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการบริหาร

๑๓. ยกเลิก

๑๔. ยกเลิก

๑๕. ยกเลิก (แทนด้วยข้อความการแก้ไขเพิ่มเติมในข้อ ๑๑)

๑๖. ประธานการประชุมประจำปีจะเป็นผู้กำกับการดำเนินงานของการประชุม และดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎ นอกจากนี้ ประธานจะเปิด พัก และปิดการประชุม แจ้งผลการประชุมให้ที่ประชุมรับทราบ และประกาศปิดการประชุม

๑๗. ประธานการประชุมประจำปีอาจแต่งตั้งรองประธานจากผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุม เพื่อทำหน้าที่กำกับการประชุมแทนประธานตามความจำเป็นด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

การประชุมประจำปี

๑๘. การประชุมประจำปีจะมีขึ้นทุกปี

๑๙. ประเทศเจ้าภาพ วันที่ และสถานที่ของการประชุมประจำปีแต่ละครั้งจะถูกกำหนดโดยที่ประชุมเต็มคณะในการประชุมครั้งก่อนหน้า

๒๐. การเสนอให้เป็นประเทศเจ้าภาพจะอยู่บนหลักเกณฑ์ของการหารือกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่มีความประสงค์เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปี โดยประเทศที่ไม่เคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีจะได้รับสิทธิก่อน ในกรณีที่ไม่มีประเทศใดต้องการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม จะเป็นการเสนอให้เป็นเจ้าภาพโดยอ้างอิงจากลำดับการเป็นเจ้าภาพการประชุมประจำปีครั้งที่ผ่านมาแล้ว

๒๑. เจ้าภาพการประชุมประจำปีจะเตรียมการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการประชุมซึ่งรวมถึงการประสานงานเกี่ยวกับระเบียบวาระเฉพาะกาลของการประชุม โดยการหารือกับคณะกรรมการบริหารพร้อมทั้งจัดเตรียมฝ่ายเลขานุการสำหรับการประชุมประจำปี

๒๒. รัฐสภาเจ้าภาพจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการประชุม และผู้เข้าร่วมการประชุมจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเข้าร่วมการประชุม โดยกำหนดให้มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาในคณะผู้แทนได้สูงสุด ๑๐ คน โดยข้อจำกัดดังกล่าวไม่บังคับใช้ต่อรัฐสภาของประเทศเจ้าภาพ

๒๓. ประเทศเจ้าภาพจะกำหนดระเบียบวาระการประชุมเฉพาะกาล ตามหลักการโดยไม่ช้ากว่า ๔ เดือนก่อนวันเริ่มการประชุมประจำปี และแจ้งให้รัฐสภาสมาชิกทราบ

๒๔. ระเบียบวาระการประชุมจะต้องได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมประจำปีตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร

๒๕. คณะกรรมการบริหารสามารถพิจารณาขอให้บรรจวาระเพิ่มเติมและรวมไว้ในระเบียบวาระการประชุม

๒๖. รัฐสภาสมาชิกจะต้องส่งร่างข้อมติไปยังประเทศเจ้าภาพ ตามหลักการโดยไม่ช้ากว่า ๒ เดือน ก่อนวันเริ่มการประชุมประจำปี อย่างไรก็ตาม การจำกัดเวลานี้จะไม่มีผลบังคับใช้กับร่างข้อมติที่เกี่ยวข้องกับวาระเพิ่มเติมที่ได้รับการบรรจุตามข้อ ๒๕

๒๗. ร่างข้อมติจะต้องสัมพันธ์กับวาระการประชุม

๒๘. ข้อมติทั้งหลายนั้นจะต้องเตรียมพร้อมให้เสร็จเรียบร้อย ก่อนจะทำการแจ้งเวียนให้แก่ผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม

๒๙. การตัดสินใจทั้งหมดของการประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกจะกระทำโดยใช้หลักฉันทามติในการประชุมประจำปี เมื่อต้องมีการตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญต้องยึดตามหลักความเป็นเอกฉันท์

๓๐. ร่างข้อมติที่ได้รับการรับรองบนหลักฉันทามติ ประธานการประชุมประจำปีอาจอนุญาตให้มีการระบุถึงข้อสงวนบางส่วนในเอกสารข้อมติ เพื่อเป็นการสะท้อนความคิดเห็นของเสียงข้างน้อย

๓๑. ร่างข้อมติจะต้องได้รับการหารือในที่ประชุมเต็มคณะก่อนการพิจารณาโดยคณะกรรมการ-ยกร่างข้อมติ

๓๒. เมื่อที่ประชุมประจำปีให้การรับรองข้อมติ ประเทศผู้เสนอร่างข้อมติต้องจัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรถึงวิธีการปฏิบัติตามข้อมติให้แก่ประเทศเจ้าภาพครั้งถัดไป ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ เดือน ก่อนวันเริ่มการประชุมประจำปีครั้งต่อไป ทั้งนี้ ประเทศเจ้าภาพครั้งถัดไปจะต้องรวบรวมข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมติของแต่ละประเทศไว้ในการประชุมประจำปีครั้งต่อไป

๓๓. ภายหลังจากการประชุมประจำปี ประเทศเจ้าภาพต้องส่งข้อมติที่ได้รับการรับรองไปยังประเทศและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องสำหรับนำไปใช้ในการอ้างอิง

๓๔. รัฐสภาเจ้าภาพจะร้องขอให้คณะผู้แทนรัฐสภาเสนอญัตติสำหรับการอภิปรายในการประชุมประจำปีครั้งต่อไปภายในวันที่กำหนด

๓๕. ผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุมจะสามารถอภิปรายได้อย่างอิสระในหัวข้อต่าง ๆ ตามวาระการประชุม เมื่อได้รับอนุญาตจากประธาน

๓๖. ตามกฎทั่วไป สมาชิกรัฐสภาที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันเท่านั้นที่สามารถแสดงความคิดเห็นได้

๓๗. ในการเชิญผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมกล่าวแสดงความเห็น ประธานการประชุมประจำปีจะต้องยึดถือหลักสองประการต่อไปนี้

(ก) การอภิปรายอย่างตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์ และ

(ข) การเคารพความเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดอย่างเท่าเทียมกัน

๓๘. ผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมจะได้รับอนุญาตให้กล่าวตามลำดับก่อนหลัง สำหรับผู้แทนของรัฐสภาต่าง ๆ ที่เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ และผู้เข้าร่วมอย่างเป็นทางการคนอื่น ๆ จะสามารถกล่าวได้เมื่อประธานในที่ประชุมได้เรียกให้กล่าว และได้รับการยินยอมจากที่ประชุมประจำปี

คณะกรรมการบริหาร

๓๙. ประเทศสมาชิกทุกประเทศของการประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก สามารถเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหาร อันประกอบด้วยตัวแทนของกลุ่มต่างๆ ดังนี้

- (ก) ประเทศเจ้าภาพการประชุมปัจจุบัน
- (ข) ประเทศเจ้าภาพการประชุมครั้งถัดไป
- (ค) ประเทศเจ้าภาพการประชุมครั้งที่ผ่านมา
- (ง) ประเทศที่ได้รับเลือกจากอนุภูมิภาค

๔๐. คุณสมบัติของสมาชิกคณะกรรมการบริหาร

- (ก) สมาชิกคณะกรรมการบริหารจะต้องเป็นสมาชิกปัจจุบันของรัฐสภา
- (ข) ประเทศที่เป็นคณะกรรมการบริหารอาจได้รับการเลือกตั้งเข้ามาใหม่ได้

๔๑. ในการเลือกตั้งประเทศตัวแทนจากอนุภูมิภาคตามที่กำหนดในข้อ ๓๙ ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก จะแบ่งออกเป็น ๔ อนุภูมิภาค โดยแต่ละอนุภูมิภาคจะเลือกตัวแทนจำนวน ๒ ประเทศ เพื่อความสมดุลในการเป็นตัวแทนภูมิภาค ซึ่งอนุภูมิภาคทั้ง ๔ ประกอบด้วย

(ก) อนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ (๕ ประเทศ) ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี มองโกเลีย และสหพันธรัฐรัสเซีย

(ข) อนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (๙ ประเทศ) ได้แก่ เนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

(ค) อนุภูมิภาคโอเชียเนีย (๖ ประเทศ) ได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐฟีจี สหพันธรัฐไมโครนีเซีย นิวซีแลนด์ รัฐเอกราชปาปัวนิวกินี และสาธารณรัฐหมู่เกาะมาร์แชลล์

(ง) อนุภูมิภาคอเมริกา (๘ ประเทศ) ได้แก่ แคนาดา สาธารณรัฐชิลี สาธารณรัฐโคลัมเบีย สหรัฐเม็กซิโก สาธารณรัฐเปรู สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐเอกวาดอร์ และสาธารณรัฐคอสตาริกา

๔๒. หน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

(ก) คณะกรรมการบริหารมีหน้าที่ให้คำแนะนำต่อที่ประชุมประจำปีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือนโยบายการจัดการของการประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก

(ข) คณะกรรมการบริหารจะประสานงานกับประเทศเจ้าภาพจัดการประชุมเพื่อพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมและกำหนดการประชุม

(ค) คณะกรรมการบริหารจะให้คำแนะนำประเทศเจ้าภาพจัดการประชุมในเรื่องที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับการประชุม

(ง) คณะกรรมการบริหารจะรับคำขอการสมัครเข้าเป็นสมาชิกองค์กรและให้คำแนะนำต่อที่ประชุมประจำปีครั้งต่อไปเพื่อการตัดสินใจ

๔๓. กรรมการบริหารที่เป็นตัวแทนของอนุภูมิภาคมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับตั้งแต่สิ้นสุดการประชุมประจำปีจนถึงสิ้นสุดการประชุมประจำปีของ ๔ ปีถัดไป ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) คณะกรรมการบริหารที่เป็นตัวแทนของอนุภูมิภาคจำนวนกึ่งหนึ่ง จะได้รับการเลือกตั้งใหม่ทุก ๒ ปี

(ข) แต่ละอนุภูมิภาคจะเป็นผู้กำหนดวิธีการเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารที่เป็นตัวแทนของตน ทั้งนี้ ผู้แทนอนุภูมิภาคจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการบริหารเมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารในภูมิภาคของตนแล้ว

(ค) หากสมาชิกคณะกรรมการบริหารที่เป็นตัวแทนของอนุภูมิภาคไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริหารได้ คณะผู้แทนรัฐสภาของอนุภูมิภาคนั้นที่อยู่ร่วมในการประชุมประจำปี อาจแต่งตั้งสมาชิกรัฐสภาจากประเทศอื่นในอนุภูมิภาคของตนเข้าร่วมการประชุมแทนได้

๔๔. วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการบริหารที่เป็นตัวแทนของประเทศเจ้าภาพในการประชุมประจำปีจะเริ่มตั้งแต่สิ้นสุดการประชุมประจำปีครั้งที่ผ่านมามาจนถึงสิ้นสุดการประชุมประจำปีครั้งถัดไป

๔๕. รายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารในการประชุมประจำปีอาจกระทำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี

๔๖. การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีจะมีขึ้นในการประชุมประจำปีของการประชุมรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก

๔๗. การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีเป็นเวทีการประชุมสำหรับสมาชิกรัฐสภาทุกคนเพื่อหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสตรี เด็ก และเพื่อให้บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ

๔๘. ประธานการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีจะต้องเป็นสมาชิกของรัฐสภาเจ้าภาพ

๔๙. ที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีอาจเลือกประธานร่วมจากผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุม

๕๐. ที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีจะเสนอรายงานต่อที่ประชุมเต็มคณะ

คณะกรรมการการยกร่างข้อมติ

๕๑. ที่ประชุมประจำปีจะแต่งตั้งคณะกรรมการการยกร่างข้อมติและแถลงการณ์ร่วมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร เพื่อจัดทำร่างข้อมติและร่างแถลงการณ์ร่วมสำหรับการพิจารณา ให้การรับรอง และเผยแพร่เมื่อสิ้นสุดการประชุมประจำปี

๕๒. คณะกรรมการบริหารจะให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งประธานคณะกรรมการการยกร่างข้อมติ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลมในการแต่งตั้งรองประธานคณะกรรมการการยกร่างข้อมติ

๕๓. ผู้แทนจากรัฐสภาแต่ละประเทศที่เสนอร่างข้อมติ จะต้องเข้าร่วมในคณะกรรมการการยกร่างข้อมติ เพื่อพิจารณาร่างข้อมติดังกล่าว

๕๔. ในการประชุมคณะกรรมการการยกร่างข้อมติ จะต้องกำหนดลำดับความสำคัญของเรื่องที่จะพิจารณา และเมื่อสิ้นสุดการพิจารณา คณะกรรมการการยกร่างข้อมติ จะรายงานผลต่อที่ประชุมเต็มคณะของการประชุมประจำปี

๕๕. รายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการการยกร่างข้อมติ อาจกระทำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรต่อที่ประชุมประจำปี

คณะทำงาน

๕๖. ที่ประชุมประจำปีอาจจัดตั้งคณะทำงานขึ้นโดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร มีหน้าที่ดังนี้

(ก) ศึกษาตรวจสอบประเด็นเฉพาะเรื่องที่ได้รับการส่งต่อให้พิจารณา และรายงานประเด็นเหล่านี้ต่อที่ประชุมประจำปี หรือต่อคณะกรรมการบริหาร หรือ

(ข) จัดทำร่างข้อมติร่วมฉบับใหม่จากข้อมติซึ่งมีเนื้อหาคล้ายกันหลายฉบับ และเสนอต่อคณะกรรมการบริหารร่างข้อมติ

๕๗. คณะทำงานที่พิจารณาตรวจสอบร่างข้อมติจะประกอบด้วย ผู้แทนที่เข้าร่วมจากรัฐสภาสมาชิกที่เสนอร่างข้อมติ อย่างไรก็ตาม ไม่จำกัดเฉพาะผู้แทนจากรัฐสภาที่ส่งร่างข้อมติ

เรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุในข้อบังคับการประชุม

๕๘. ประธานการประชุมประจำปีจะเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องที่ข้อบังคับไม่ได้กล่าวถึง โดยเป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร

จัดทำคำแปลและเรียบเรียงโดย

นางสาวนัฏวิภา ตะกระโทก

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

กลุ่มงานสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก

ตรวจทานและแก้ไขโดย

นายวิทวัส ฮมภิรมย์

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

กลุ่มงานภาษาอังกฤษ สำนักภาษาต่างประเทศ

ตรวจทานและแก้ไขตามมติที่ประชุม APPF ครั้งที่ ๒๙

นางสาวรัชณี เอี่ยมประภาส

นักวิเทศสัมพันธ์เชี่ยวชาญ

กลุ่มงานกิจการพิเศษ